

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2013 în cauza penală în privința lui

Mironov Petru Gheorghe,

născut la 04 aprilie 1992, originar și domiciliat în r-nul Cimișlia, s. Gura Galbenei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 05 iulie 2011 - pînă la 15 februarie 2012 (prima instanță);

2. de la 18 ianuarie 2013 - pînă la 13 februarie 2013 (instanța de apel);

3. de la 23 aprilie 2013 - pînă la 29 mai 2013 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 15 februarie 2012, Mironov Petru a fost condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Mironov Petru în beneficiul lui Ignatiuc Ion, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, în rest, acțiunea civilă, privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Mironov Petru la 29 mai 2011, aproximativ la ora 14⁴⁰, deplasîndu-se pe

traseul Bozieni-Fîrlădeni, r-nul Hîncești, conducînd motocicletă de model „IJ Planeta-5”, fără numere de înmatriculare, încălcînd prevederile art. 10 (1) lit. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia *„persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului Circulației Rutiere precum și să posedă dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”*, prevederile art. 45 (1) din RCR, potrivit căruia *„conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră”* și prevederile art. 49 din Regulament, conform căruia *„în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber în spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care și în caz de frînare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească, evitînd coliziunea”*, nu s-a isprăvit cu conducerea și a tamponat motocicletă de model „IJ Planeta-5” condusă de cet. Guriuc Serghei, în rezultatul căruia i-a cauzat pasagerului Ignatiuc Ion, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 174 D din 28 septembrie 2011, *vătămări corporale grave*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Mironov Petru, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie numită o pedeapsă mai blîndă, non privativă de libertate, iar acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material și moral să fie lăsate spre examinare în ordinea procedurii civile.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că instanța de fond a aplicat față de el o pedeapsă prea aspră, cu încălcarea prevederilor art. 72 alin. (2) Cod penal, la stabilirea căreia nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și anume că a comis o infracțiune din imprudență, anterior nu a mai fost judecat, este de o vîrstă tînă, iar faptul că nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii consideră că este un drept al său și nu poate fi calificat ca o circumstanță agravantă, referitor la faptul că nu a achitat prejudiciul moral părții vătămate Ignatiuc I., de asemenea nu poate fi reținut drept o circumstanță agravantă, de vreme ce mărimea prejudiciului cauzat a fost stabilit prin sentința instanței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2013, a fost admis apelul declarat de inculpatul Mironov Petru,

casată sentința Judecătorei Hîncești din 15 februarie 2012, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit ordinei stabilite pentru prima instanță.

Mironov Petru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul, că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat că restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni v-a fi posibilă numai cu executarea pedepsei în locurile de detenție.

La fel, Colegiul penal greșit a stabilit față de Mironov Petru și tipul de penitenciar în care urma să fie executată pedeapsa, or, conform art. 72 alin. (2) Cod penal, în cazul comiterii faptelor infracționale din imprudență, persoana vinovată urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip deschis.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinei în comiterea infracțiunii imputate, nu poate servi temei pentru a concluziona că corectarea și reeducarea lui Mironov Petru este posibilă, doar prin executarea pedepsei în locurile de detenție, deoarece, potrivit art. 66 Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, dar nu o obligație, iar exercitarea unui drept nu poate fi interpretată în detrimentul lui și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru el.

Totodată, Colegiul penal, a conchis că sunt lipsite de temei și concluziile instanței de fond privitor la faptul că inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoare, din motiv că nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate, deoarece încasarea prejudiciului moral, a fost dispusă prin sentință, care la judecarea apelului a și fost executată, iar acțiunea civilă cu privire la prejudiciul material a fost admisă în principiu, urmînd ca quantumul despăgubirilor să fie stabilite în ordinea procedurii civile, or partea vătămată nu a dovedit prin nici o probă justificată pretențiile sale.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa aplicată, și a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă, deoarece pedeapsa a fost stabilită pînă la 5 ani închisoare, iar interdicții de aplicare a art. 90 Cod penal, nu sunt.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocînd temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Mironov Petru să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Ignatiuc Ion prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

În motivarea recursului procurorul a invocat, că concluzia instanței de apel este neîntemeiată, motivată inadecvat, deoarece la numirea pedepsei nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul Mironov P. nu și-a recunoscut vina, ceea ce denotă că acesta a manifestat de la bun început o indiferență totală față de consecințele survenite, nu a conștientizat consecințele încălcării legii și în astfel de împrejurări, nu se va atinge scopul pedepsei penale.

La fel, menționează că partea descriptivă a deciziei contravine cu dispozitivul acesteia, pe motiv că în prima parte instanța de apel constată că prin sentință de la inculpat a fost dispusă încasarea pagubei morale în mărime de 10 000 lei în beneficiul părții vătămate Ignatiuc Ion și la judecarea apelului prejudiciul moral a fost executat, iar în dispozitivul deciziei, sentința în această parte se menține.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră inadmisibilitatea recursului declarat, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, acuzatorul de stat invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de

drept atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

Colegiul penal constată că, motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel. Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărîrea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Lui Mironov Petru în baza art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de doi ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungînd la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, este în drept să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal, fac, doar infracțiunile deosebit de grave și excepțional de grave.

Infracțiunea de comiterea căreia P. Mironov a fost recunoscut vinovat și condamnat (art.264 alin.(3) Cod penal), prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum

și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Mironov Petru, este în limitele sancțiunii prevăzute în art. 264 alin.(3) Cod penal, și nu au fost stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că și această instanță și-a motivat concluzia prin care a admis apelul inculpatului, în latura penală, constatînd că pedeapsa fixată este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, iar aplicarea art.90 Cod penal în privința lui Mironov Petru s-a efectuat în limitele legii, considerînd că stabilirea pedepsei condiționate acestuia va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare, nefiind absolut necesară izolarea lui de societate.

Totodată, în recursul declarat de recurent se mai solicită casarea hotărîrii instanței de apel și în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie încasat și prejudiciul moral în mărime de 10000 lei.

Colegiul menționează că, instanța de apel corect a concluzionat că prin sentință a fost dispusă doar încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, care, prin ordinul de plată nr. 08908 din 22 noiembrie 2012 (f.d.209) a fost achitat, iar în partea reparării prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2013 în cauza penală în privința lui *Mironov Petru Gheorghe*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel